

Христос се роди!

Ваистину се роди Господ и донесе радост целом роду људскоме који до тада није знао за праву радост, као што и данас они који у Бога не верују, не знају шта је права радост. Као човек који нема хлеба, него се храни сурогатима, не зна шта је прави хлеб. Тако је и Господ доласком својим на земљу, оваплотивши се и родивши се у пећини Витлејемској као Богомладенац, јесте Спаситељ рода људскога, који је име добио пре него што се родио од Архангела Гаврила, који је рекао Светој Богородици: „Родићеш сина и надени му име Исус.“ Исус значи спаситељ! Спаситељ човека, спаситељ рода људскога, спаситељ свакога народа, од чега? Од греха, смрти и ђавола.

Али ево после свечаног и радосног празника Божића, рођења Христовога, ми данас прослављамо Његовог првог сведока, који је крвљу својом запечатио веру у Господа Христа, Апостола, Првомученика и Архиђакона Стефана, коме је и овај храм посвећен и који данас слави своју крсну славу. Свети Архиђакон Стефан био је један од седморице ђакона, које су Апостоли поставили. Али је он први тај који је од Јевреја пострадао, исповедајући своју веру о чему се данас много дивно говорило у Светом Апостолу. Мученик и сведок, то је једна реч у Грчком језику. Тако да онај који сведочи истину, не само да је спреман да пострада, него већ страда самим тим што исповеда праву веру.

Данас је дакле радост овога манастира, који се од пре две године овде подигао у славу и част Светога Стефана, његовог братства оца Агапита и његове братије, али и свих вас браћо и сестре који у овај храм долазите. И вама је данас ово празник, и вама је ово као и ваша крсна слава. Богу благодаримо на овоме дивноме храму, који је овде на брду изнад Ариља подигнут, да имамо где да се сабирамо, да се Богу молимо, да веру своју исповедамо попут Првомученика Стефана и ако треба да страдамо као што је и он страдао.

За подизање овога манастира браћо и сестре, пре свега захвалност припада Богу, јер без Његове помоћи не би ништа могли да учинимо, а онда и људима који су се потрудили око подизања ове светиње. Пре свега браћа Стефановићи Драгутин, Ђорђе и Милош. Рођена браћа који су на своме имању, на својој очевини подигли овај манастир, овај храм. Али не само они, него и многи други су учествовали у градњи, у украшавању, у довршавању ове светиње. Користим прилику данас на овај велики дивни празник, пред свима вама да се некако и практично одужимо ктиторима и добротворима овога храма, да им поделимо симболичну једну захвалницу епархије рашко-призренске у Егзилу. Молећи се Богу да овај мали дар за велику њихову љубав, а молећи се Богу да им Он строструко узврати сваким својим небоземним благословом, и да благослови њих и њихове породице и цело ово место.

Сад ћемо овде да поделимо захвалнице, како ктиторима тако и добротворима. Овако на свакој пише, да не бих понављао свима: „Предстојатељ Епархије рашко-призренске и косовско-метохијске у Егзилу, додељује ову захвалницу Драгутину Стефановићу из Београда, као ктитору подигнутог храма Светог Архиђакона Стефана у Ариљу, и за исказану далетну љубав у борби за очување чистоте Светог Православља. Благослов Божији да буде свагда са вама и вашим благочестивим домом. Епископ Артемије, датум 9. јануар, 2015. година“. Пошто Драгутин није овде лично присутан даћемо његовом брату Милошу да му сачува ово и да му уручи кад буде га видео први пут.

Иста таква захвалница као ктитору додељује се и брату Драгутиновом Ђорђу Стефановићу из Грдовића одавде, кога сигурно многи познајете.

И исту такву захвалницу додељујемо и најмлађем брату Стефановићу, Милошу, из Грдовића, молећи се Богу за сваки духовни напредак. Нека је сретно и благословено. Да вас подсећа на овај дан и на оно што сте урадили.

Сад имамо добротворе, кога прозовем ако је присутан нека приђе да прими. Исто прво да прочитамо једну а онда ћемо само имена. „Предстојатељ Епархије рашко-призренске и косовско-метохијске у Егзилу, додељује ову захвалницу добротвору Стоји Димитријевић из Ариља, као уздарје за испуњену делатну љубав, у борби за очување чистоте Светог Православља и за ревност према храму Божијем и његовом благољепију. Благослов Божији да буде свагда са вама и вашим благочестивим домом. Епископ Артемије, датум 9. јануар, 2015. година“. Ево Стојо нек је сретно и благословено.

Исту такву захвалницу додељујемо Милошу Милошевићу из Косјерића. Честитамо нека вам то буде успомена на оно што сте допринели, на чувању вере Православне.

Славку Радовановићу из Лучана, ајде брате Славко нек је сретно и благословено.

Предрагу Стојановићу из Ниша. Ајде нек је сретно и Богом благословено.

Радмили Лазић из Косјерића, ајде Радмила сретно било и благословено.

Предрагу Милетићу из Врана, сретно било и благословено, чувај то као успомену.

Божу Вучићевићу из Ариља, ајде Божо нека је сретно и благословено.

Михајлу Поповићу из Горобиља, ајде Михаило сретно и благословено било, на много година.

Вучку Николићу из Вигошта, ајде нек је сретно и благословено.

Сретену Топаловићу из Миоковца.

Николи Прокићу из Даросаве, ајде сретно било и благословено, на много година.

Ивану Радовићу из Грдовића, сретно и благословено било.

Слободану и Зорици Ћитић из Ужица, ајде сретно било и благословено.

Војкану Павловићу из Ниша, Милојку Ђурићу из Ариља, Милошу Радовановићу из Чачка, Зорану Петровићу из Ниша, Рају Милићевићу из Врана поред Ариља.

Свим добитницима честитамо на овом малом поклону што су га добили, са жељом да наставе да путују путем којим су и до сада ишли, у одбрани и чувању праве вере, и у одржавању и помагању овога храма, што наравно важи и за све оне који још нису добили захвалницу. Али није искључено да неко за идућу славу за ону у лето, добије. Ја нећу да проричем, али нек је сретно и благословено свима, на много, много година.